

به مناسبت چهارمین سالگرد شهید سپهبد حاج قاسم سلیمانی برنامه «عمو قاسم» از شبکه امید روی آنتن می‌رود. برنامه عمو قاسم در هر قسمت با هدف ترویج روحیه خودباوری، تحکیم غرور ملی و معرفی عمیق قهرمانان ملی میهنی را روایت و روایت پیشرفت از شبکه امید پخش می‌شود. این برنامه گفت‌وگومحور بوده و در هر برنامه دو رویکرد کلی پیگیری می‌شود. گفت‌وگو با هممانان در راستای هدف برنامه و برگزاری

برنامه «عمو قاسم» از قاب شبکه امید

برنامه «بگو بخند» شبکه نسیم

ابه خط

همکاری کرده‌ام. اما این‌که در آینده چرخ روزگار چگونه بچرخد و این دوستان در حرفه خود چه فعالیتی بکنند، دیگر دست ما نیست. اما بستری برایم مهیا شود که بتوانم باز هم مجموعه نمایشی کمدی بسازم، چند نفر از این چهره‌ها را حتما به کار می‌گیرم. البته مدتی است به عنوان کارگردان اثری را نساخته‌ام اما اگر بخواهم کار نمایشی بسازم، قطعاً چند نفر از این دوستان مدنظرم هستند. چون بسیار با استعداد هستند. وی در تکمیل گفته‌هایش عنوان می‌کند: متأسفانه این بحث همیشه هست که این بچه‌ها می‌آیند و مثل جرقه‌ای زده و نوری پخش می‌شود و بعد متأسفانه خاموش می‌شوند. اغلب بچه‌هایی که شهرستان هستند این بضاعت را ندارند ساکن دائمی تهران شوند. وقتی از من سؤال می‌کنند ما چه کار کنیم تا دیده و معروف شویم، من به آنها می‌گویم باید به تهران مهاجرت کنند و ساکن این شهر شوند.

در تهران ساکن شوند. هیچ تهیه‌کننده و برنامه‌ریزی این موضوع را نمی‌پذیرد و سراغ بازیگری نمی‌رود که شرایط زندگی در تهران را ندارد. در شهرستان‌ها هم به جز یکی دو استان که تولیداتی دارند و از ظرفیت بومی خودشان استفاده می‌کنند، موقعیت جدی‌ای نیست که آنها هنر خودشان را ارائه بدهند. به همین دلیل خیلی‌ها این کار را رها می‌کنند و سراغ کارهایی می‌روند که اصلاً دوست ندارند. وی ادامه می‌دهد: به نظر من شهرستان‌ها هنر خیز هستند و نه هنرپرو. یعنی هزار استعداد خوب دارند. اما متأسفانه هیچ کسی از آنها حمایت نمی‌کند. ما تنها کاری که می‌توانیم انجام بدهیم این است که این بچه‌ها را معرفی کنیم، اما باید از آنها در کارهایی که ساخته می‌شود استفاده شود که گاهی این اتفاق نمی‌افتد. البته شبکه نسیم در این زمینه فعالیت‌هایی انجام داده و تا حدودی بستری را برای حضور این نیروهای آموزش دیده، مهیا کرده‌است.

اما خیلی برنامه‌های نمایشی کمدی ساخته نمی‌شود که از حضور آنها استفاده کنند، بنابراین

پیشنهاد من این است که کارهای کمدی بیشتری در تلویزیون ساخته شود تا این بچه‌ها بتوانند در آن آثار حضور پیدا کنند و دیده شوند.

حمایت شبکه از کمدین‌های با استعداد

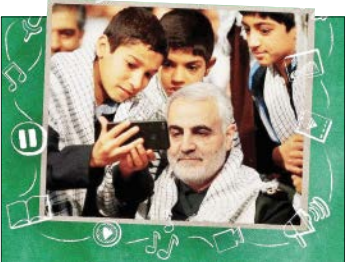
نعیمه نظام‌دوست یکی از داووانی‌است که در فصل قبل هم حضور داشته و سعی کرده با نگاه مهربانانه و مادرانه‌تری شرکت‌کننده‌ها را قضاوت کند. وی درباره داوری سری جدید این مسابقه و رقابت سخت‌تر و جدی‌تری که بین شرکت‌کننده‌ها در سری جدید وجود دارد، به جام جم می‌گوید: توقع من از همه بچه‌هایی که در این مسابقه شرکت می‌کنند، بالاست. به این دلیل که با توجه به راستی‌آزمایی که بین بچه‌ها انجام شد، کوشیدیم در این سری گروه‌های قوی‌تری بالا بیایند. البته سال گذشته و سری قبل این‌گونه نبود. با این‌که تعداد شرکت‌کننده‌ها در سری قبل خیلی بیشتر بود. وی ادامه می‌دهد: به خاطر این‌که گروه‌های خیلی قوی و کاربلد و حرفه‌ای داریم. گاهی برای خودمان انتخاب‌ها خیلی سخت می‌شود. نظام‌دوست تنها خانمی‌است که در گروه داوران قرار دارد. از این‌رووی درباره شیوه قضاوتش در این مسابقه می‌افزاید: دوست ندارم در داوری به بچه‌ها چراغ قرمز بدهم، چون با دوستان این‌گونه تقسیم‌بندی کردیم که آنها نگاه جدی‌تری به بچه‌ها داشته باشند و من نگاه مادرانه داشته باشم که بچه‌ها مایوس نشوند و البته این نگاه مادرانه نسبت به بچه‌ها را خیلی دوست دارم، مدام هم به من با شوخی می‌گویند چرا چراغ قرمز نمی‌دهی و من هم در پاسخ می‌گویم، می‌خواهم آن شرکت‌کننده با دل خوش از این مسابقه برود و با خودش بگوید که حداقل نگاه یکی از داورها با بقیه فرق می‌کرد. البته وقتی چراغ سفید می‌دهم درباره ایرادات اجرای آن شرکت‌کننده هم نکاتی را بیان می‌کنم که بدانند از نظر من ایراد کارش کجا بوده‌است. وی همچنین بیان می‌کند: بعد از سه دهه فعالیت در این عرصه فکر می‌کنم هرکدام از ما می‌توانیم صاحب‌نظر باشیم، چون کمدی را به خوبی می‌شناسیم و می‌دانیم چه کسی در آینده کمدین خوبی می‌شود. وی در پاسخ به این سؤال که آیا در این مسابقه با شرکت‌کننده‌هایی مواجه شده که با اشتیاق فراوان و نگاه جدی‌تری نسبت به بقیه حضور پیدا کرده باشند، می‌گوید: با توجه به این دو فصل از مسابقه و بچه‌هایی که در این مدت آمده‌اند، می‌توانم بگویم خیلی از بچه‌ها واقعا عاشقانه و با اشتیاق فراوان کار می‌کنند. به‌هر حال کار کردن برای بچه‌ها در شهرستان خیلی سخت‌تر از تهران است. با این حال من با افرادی

مواجه شدم که خیلی

مسابقاتی جذاب با محوریت آشنایی هرچه بیشتر دانش‌آموزان با قهرمان کشور، شهید سپهبد حاج قاسم سلیمانی است. در این برنامه با دانش‌آموزان، راجع به محورهای برنامه گفت‌وگو می‌شود که طی آن از دیدگاه نوجوانان، روایت پیشرفت و هویت ملی را می‌شنویم. پس از گفت‌وگو با نوجوانان، از یک کارشناس دعوت می‌شود تا راجع به دیدگاه نوجوانان و همچنین موضوع برنامه، از دیدگاه تخصصی به مسأله برنامه بپردازد. عمو قاسم

به تهیه‌کنندگی محمد درویشی، سردبیری هانیه سمندری و با اجرای رامتین چیت‌سازان و فاطمه امجدیان به مناسبت ایام شهادت سردار حاج قاسم سلیمانی، پخش می‌شود. عمو قاسم از دو دی‌ماه روی آنتن رفته و روزهای شنبه تا سه‌شنبه ساعت ۱۹ تا ۲۰ و چهارشنبه تا جمعه ساعت ۱۸ تا ۱۹ از شبکه امید و با مشارکت اداره کل فرهنگی هنری، اردوها و فضاهای پرورشی وزارت آموزش و پرورش روی آنتن خواهد رفت.

زحمت کشیده‌اند و اشتیاق و علاقه بسیاری به این کار دارند. به هر حال تلاش کردن برای دیده شدن خیلی کار سختی است و به این راحتی‌ها کسی نمی‌تواند خودش را به بقیه ثابت کند و دیده شود. به عنوان مثال ما بچه‌هایی را در این برنامه داشتیم که به سختی خودشان را به تهران رسانده‌اند؛ خب، من با چنین فردی چگونه باید رفتار کنم؟ به همین خاطر است که دلم نمی‌آید به آنها چراغ قرمز بدهم و هر کاری هم از دستم بریباید و بتوانم، برای‌شان انجام می‌دهم. یعنی اگر سر پروژه‌ای بروم که بگویند چهره‌های جدید می‌خواهیم، من حتما این بچه‌ها را معرفی خواهم کرد. امیدوارم واقعا چنین شرایطی برایم پیش بیاید، چون حیف است که بعضی از بچه‌ها دیده نشوند و کار نکنند؛ آن هم با این اشتیاقی که در کار دارند. وی در ادامه درباره این‌که چقدر چنین برنامه‌ای را برای دیده شدن این استعدادها و فعالیت آنها که اغلب از شهرهای دیگر به تهران آمده‌اند، موثر می‌داند هم بیان می‌کند: من فکر می‌کنم کار خوبی که مدیریت شبکه نسیم انجام می‌دهد، حمایت از این برنامه و حتی حمایت از این بچه‌هاست. من خودم دیده‌ام که برای بچه‌ها برنامه‌سازی می‌کنند. همین حالا ما در سری جدید، از بچه‌های فصل یک استفاده می‌کنیم. بنابراین «بگو بخند» اتفاق خوبی برای این بچه‌هاست، چون در گذشته که شرایط کار این‌گونه نبود، یعنی آدم‌ها برای ورود و دیده شدن خیلی زحمت می‌کشیدند و تلاش می‌کردند. مثلاً هرکدام از ما شاید با سختی‌های بسیاری روبه‌رو بودیم تا دیده شویم. یعنی زباد زمین خوردیم و بلند شدیم، اما هیچ وقت مایوس نشدیم. با این‌که در آن زمان کسی نبود که ما را تشویق کند. حتی گاهی اذیت می‌شدیم یا تحقیرمان می‌کردند، اما اشتیاقی که ما برای این کار داشتیم باعث شد موانع را از سر راه‌مان برداریم. به همین خاطر است که وقتی بچه‌ها از تلاش و سختی‌ها و دردهای‌شان می‌گویند، من درکشان کرده و با آنها گریه می‌کنم، چون می‌فهمم در این کار چه سختی‌هایی را باید بکشند تا دیده شوند و بتوانند در این کار موفق شوند. برای همین همیشه برای این بچه‌ها آرزوی خیرکردم یا نگاهم در داوری مادرانه بوده‌است. البته نباید از حق بگذریم که بچه‌ها در این برنامه همگی اخلاق حرفه‌ای دارند و بچه‌های مودبی هستند، چون خیلی از آنها سال‌های بسیاری است که در شهر خودشان تئاتر کار می‌کنند و اخلاق تئاتری دارند و آدم‌های شناخته‌شده‌ای در شهر خودشان هستند. به همین دلیل اگر من در این برنامه به کسی چراغ قرمز داده‌ام، حتماً به دلایلی بوده یا به داورها یا ادبی کرده‌است. یکی از نکات متفاوت برنامه «بگو بخند» با دیگر برنامه‌های استعدادیابی، ورود شعر طنز و اجرای متفاوت آن است و از چند بار در برنامه گفته که خیلی بیشتر از قبل عاشق شعر طنز شده‌است. وی در پاسخ به این سؤال که ورود شعر طنز را به فضای این مسابقه چگونه دیده‌است، تأکید می‌کند: من با این برنامه عاشق شعر طنز شدم. قبل از این در شب شعر شرکت می‌کردم و حضور پیدا کرده بودم اما تصور نمی‌کردم این قدر دوستش داشته باشم. این برنامه باعث شد بفهمم چقدر شعر طنز زیاست و شاعرانش ارزشمند هستند. الان دوستان خوب زیادی در این حوزه دارم که برایم جذاب و ارزشمند هستند.

کپ

هیجان مسابقه بیشتر می‌شود

و احساس می‌کنم مهم‌ترین زمانی که تاکنون در تلویزیون برای شاد کردن و خنداندن مردم در اختیار داشتم، همین برنامه‌است.

روا در پاسخ به این سؤال که در این برنامه با استعدادی مواجه شده‌است که او را شگفت‌زده کند هم می‌گوید: می‌توانم بگویم تا به امروز چند گروه دیدم که مطمئن هستم از آنها بیشتر خواهیم شنید. چون این توانایی را دارند که بتوانند آدم‌های موفق باشنند.

وی که پیش از این هم تجربه اجرای برنامه استعدادیابی داشته، درباره ویژگی‌های این برنامه عنوان می‌کند: سازندگان این برنامه از همان ابتدا روی کیفیت برنامه تأکید داشتند. از طرفی مدیران شبکه به‌صورت مستقیم روی برنامه نظارت داشتند. به همین دلیل فکر می‌کنم این برنامه به اهدافی که تا به امروز از ساخت آن داشته، رسیده‌است.

همین که همه افراد از هر شهری و هر جایی که می‌توانستند در این برنامه امکان حضور یابند و در رشته‌های مختلفی با هم به رقابت بپردازند، جزو ویژگی‌های این برنامه‌است. افرادی هم که به‌عنوان گروه داوری انتخاب شده بودند به‌نظم خیلی متنوع و مکمل هم‌دیگر بودند. چه در سری قبل و چه در

این فصل که دو نفر از داوران تغییر کردند.

روا همچنین درباره شوخی‌هایی که در برنامه با شرکت‌کننده‌ها دارد و تأثیری که روی قضاوت داوران می‌گذارد هم می‌گوید: تا جایی که امکان داشت، دست مرا باز گذاشته بودند تا در زمینه شعر که علاقه شخصی خودم است هر کمکی از دستم برمی‌آید، انجام بدهم. البته دلم

می‌خواهد همه با خاطرات خوبی از این برنامه بیرون بروند. روا همچنین درباره تأثیر چنین برنامه‌ای برای دیده شدن و موفقیت گروه‌ها نیز بیان می‌کند: من فکر می‌کنم اغلب افرادی که در این رقابت حضور داشتند، آدم‌های حرفه‌ای بودند و برای بیشتر دیده شدن وارد این برنامه شدند. این برنامه در این زمینه خیلی به آنها کمک کرد و آنها توانستند به‌واسطه این برنامه دیده و وارد برنامه‌های دیگر شوند؛ بنابراین چنین برنامه‌ای می‌تواند تأثیرگذار باشد. وی درباره اطلاعاتی که از این گروه‌ها دارد یا خاطراتی که از آنها در برنامه تعریف می‌کند هم توضیح می‌دهد: مسئولیت این بخش با نویسنده‌هاست که زحمت معرفی این بچه‌ها را می‌کشند و اطلاعات را در اختیار من قرار می‌دهند. وی همچنین درباره بیشتر شدن هیجان و رقابت این فصل از برنامه هم عنوان می‌کند: از آنجایی که فرمت برنامه در سری جدید تغییر کرده، فاز هیجان‌اش هم متفاوت شده‌است؛ ضمن این‌که سطح کاری‌شان به هم نزدیک‌تر شده و فکر می‌کنم کار را برای داوران هم سخت کرده‌است. به همین دلیل هیجان کار هم بیشتر شده‌است.

دریچه

قاب‌های ماندگار از یک استعدادیابی

برنامه بگو بخند در فصل اول خود، پر بود از قاب‌های متنوع. این برنامه در فصل تازه خود تلاش کرده همان قاب‌ها را حفظ کند و روایتی پخته‌تر از یک برنامه استعدادیابی کمدی را روی آنتن ببرد.

این برنامه با حمایتی که داوران در بیان نقاط ضعف شرکت‌کنندگان و هدایت آنها دارد، توانسته تصویر درستی از یک برنامه استعدادیابی را به جا بگذارد.

سیما

با هم بخندیم

خنداننده شو مسابقه‌ای در مجموعه برنامه خندوانه بود که به معرفی استعدادآپ کمدین‌های جوان و بااستعداد ایرانی می‌پرداخت.

این مسابقه برای انتخاب بهترین خنداننده از میان مردم برگزار می‌شد و تفاوت آن با مسابقه خنداننده برتر که در فصل دو این برنامه اجرا شد این بود که شرکت‌کنندگان مسابقه خنداننده برتر از میان هنریشگان و کمدین‌های مشهور سینما و تلویزیون بودند، ولی خنداننده شو شرکت‌کنندگان را از میان مردم عادی انتخاب می‌کرد. این برنامه خروجی‌های خوبی داشت. بازیگرانی که توانستند توانایی‌شان را به نمایش بگذارند و حتی جذب آثار دیگری شوند و این برنامه برایشان سکوی پرتابی محسوب شود.

زنده‌یاد آتیلا پسیانی یکی از داوران فصل یک این برنامه بود که در کنار کمال تبریزی استعدادها را قضاوت می‌کردند. بعد از آن مسیر این رقابت تغییراتی داشت و در کنار شیوه و فرم برنامه، داورها هم تغییر کردند.

این بار سروش صحت، حسن معجونی و ژاله صامتی داوری این مسابقه را برعهده داشتند. همین‌طور این برنامه ادامه پیدا می‌کرد و فرمت آن تغییراتی داشت که در جهت بهبود برنامه بود.

قاب

رقابت با مزه‌ها

«زمانی برای خندیدن» را می‌توان یکی از نخستین برنامه‌های استعدادیابی در حوزه طنز و کمدی دانست که اجرای آن را عبدا... روا برعهده داشت و با همین برنامه هم مورد توجه مخاطبان تلویزیون قرار گرفت. زمانی برای خندیدن با حضور داورانی چون سید مهرداد ضیایی، حسین رفیعی و نصرا... رادش از میان ۷۰۰ ثبت‌نام‌کننده در رقابت طنز نمایشی استندآپ کمدی، نمایش طنز دو یا چند نفره، شعر طنز، خوانندگی طنز، نمایش طنز بدون کلام، نمایش طنز با عروسک، نمایش عروسکی طنز... روی آنتن می‌رفت.

می‌توان گفت «زمانی برای خندیدن» با موضوع کشف استعداد‌های برتر در زمینه استندآپ کمدی روی آنتن رفت و در این زمینه هم استعداد‌های بسیاری را شناسایی کرد. یکی از ملاک‌های مهم چنین برنامه‌هایی حضور داورانی است که این استعدادها را قضاوت می‌کنند. در این برنامه هم سعی شده بود از بازیگرانی دعوت شود که تجربه طنز دارند و با این مقوله آشنایی داشته و می‌توانند این بچه‌ها را به خوبی قضاوت کنند.

